

ŠTEVERJANSKI VESTNIK

Števerjan, Trg Svobode, 6

Izhaja enkrat na teden

Izdaja S.K.P.D. „Frano B. Soča“ iz Števerjana

Registriran na sodišču v Gorici, dne 7. marca 1969, št. 72

UREDLIK: ANKA ČERNIC - IDA PINTAR - SILVA KLANJČEK - ŽIGONKO SIMČIČ - MARJAN TERPIN - JOZICA SIMČIČ - GRADNAR NIVES - STANKO SKORJANC - JOZICA ZHIDARČIČ
UPRAVNI SVET: MIRKO HUMAR - BORIS HLADNIK - EDI HLEDI (odgovorni urednik) - Ljuben Ude

Števerjan,

Leto

- Štev.

JANUAR 1980

12.

1

STOPAMO V DVANAJSTO LETO.

Dvanajsti letnik našega
VESTNIKA leži pred vami.
Tajnuarska številka je kar
zajetna, v dokaz, da misli
še živeti, še prihajati v
vso naše števerjanske
družine tak, kakor je prihajal
enaajst let: odkrit, odprt
vsem in pošten.

Takoga inate radi-to nas
veseli in nan daje poguma, da
še pišemo, da še razvijamo
matrice.

Vsem, ki ga podpirate moralno
ali materialno iskrena hvala.
Tisti pa, ki ga kritizirate van
pravimo: delajmo, da se bomo
razumeli.

KORISTNA POBUDA.

Skupina mladih števerjanskih fantov, ki delujejo v okviru društva Sedej in sodelujejo pri njegovem pevskem zboru je povzela zelo potrebno in posrečeno pobudo, da poživijo življenje tega zbora. Sklicali so zato sestanek vseh pevcev, ki so prišli v zelo velikem številu, dne 23. januarja na posvet v Sedejev dom.

Tu so, ob prisotnosti dirigenta, dobri pretresli vse probleme, ki zadevajo tako cerkveno petje, kakor nastpanje našega mešanega zbora, ki je vsa ta povojna leta nosil števerjansko čast s svojim petjem po vsej Primorski. Dogovorili so se za nadaljnje delo, ki naj bo v prvi vrsti posvečeno pripravi za nastop na reviji Primorska poje. Da bo delo boljše steklo in da bo med pevci večja povezava so ustanovili tudi zborov odbor, ki bo delo povezoval in ga usklajeval, seveda tudi z ostalimi skupinami, ki delujejo v prosvetnem društvu Sedej. Predsednik tega odbora bo tudi član odbora prosvetnega društva. V odbor so bili izvoljeni: IVAN MUŽIČ, DAVID PINTAR, DAMJAN TERPIN, PAVEL SREBERNIČ, IVAN MARAŽ in JOLANDA KOMIC por. KORSIČ.

SLOVENSKA DELEGACIJA PRI PREDSEDNIKU VLADE POSLANCU COSSIGI.

Ker se ni italijanska vlada niti po podpisu Osimskega sporazuma zavzela v taki potrebni meri za ureditev problema Slovencev v Italiji, je dne 17. januarja odpotovala v Rim k predsedniku vlade enotna delegacija Slovencev in tržaške, goriške in videmske pokrajine.

Od predsednika je zahtevala, da Italija še v tem letu sprejme ustrezni zakon, ki bo dokončno dal Slovincem, kar pričakujejo že vrsto let. Predsednik Cossiga je delegaciji, ki jo je zadržal na razgovoru več kot celo uro, zagotovil vso svojo podporo.

V delegaciji je bil tudi naš sevasčan MARJAN TERPIN, ki je zastopal Slovensko skupnost. Tako je lahko tudi predstavnik naših zamejskih Brd prikazal najvišjemu državnemu predstavniku naše probleme.

Sliko letošnjih števerjanskih petdesetletnikov bomo zaradi tehničnih vzrokov o. j. objavili v prihodnji februarški številki.

REDNI OBČNI ZBOR PROSVETNEGA DRUŠTVA "FRANČIŠEK B. SEDEJ " BO ZAČETKU MESECA FEBRUARJA.

SSO- Svet slovenskih organizacij, v katerega je vključeno tudi naše društvo bo imelo redni občni zbor zadnje dni januarja.

ŽIVLJENJE V ŠTEVERJANU V LETU 1979

=====

Rodilo se je deset otrok.

17.01.1979	HLEDE Kristian	Ščedno
27.01.1979	MANIA' Loris	Valerišče
24.01.1979	HUMAR Tanja	Križišče
30.03.1979	RENNA Sara	Sovenca
06.04.1979	QUERIN Katia	Sovenca
08.04.1979	MIKLUS Damjan	Ščedno
03.05.1979	GIALLORENZI Roberta	Križišče
08.06.1979	ROSSO Lorenzo	Dvor
04.07.1979	KNEZ Iztok	Sovenca
22.12.1979	MIKLUS Daniel	Ščedno

UMRLI SO:

06.02.1979	KOREN Albina vd. VELIŠČEK,	Ščedno v starosti 90 let
20.02.1979	KOMJANC Gisela,	Klanec v starosti 90 let
04.04.1979	VOGRIČ Ernest,	Klanec v starosti 69 let
13.05.1979	HLADNIK Anton,	Sovenca v starosti 72 let
26.06.1979	MAČUS Jožef,	Sovenca v starosti 69 let
02.07.1979	ŽNIDARČIČ Mihael,	Valerišče v starosti 90 let
17.08.1979	CORSI Luigia,	Šazbine v starosti 54 let
16.09.1979	ROŽIČ Antonja,	Ščedno v starosti 70 let

V Števerjanu, so bili pokopani naslednji:

23.5.1979	CIGLIČ Štefanja	v starosti 94 let
30.11.1979	MARAŽ Emila in TERPIN	v starosti 73 let
22.12.1979	TERPIN Franc	v starosti 74 let.

V Franciji je v starosti 79 let umrl 22.8.1979 DORNICK Rudolf.

POROKE:

V Števerjanu so s poročili:

17.03.1979	FORMENTINI Leonardo	= TURATI Patrizia
30.06.1979	ŠTEKAR Damjan	KOMIC Lučjana
18.08.1979	HLEDE Bruno	STANIČ / ... Adrijana
07.10.1979	SULLIG Graziano	SKOMINA Vilma
28.10.1979	BECCIU Mario	STANIČ Patrizia

v drugih občinah

06.01.1979	MAČUS Aldo	ZANOLLA Roberta
26.05.1979	BLASON Silvano	FORMENTINI Isabella
07.07.1979	ŠTEKAR Danijel	GULIAT Sonia
27.07.1979	KLANJŠČEK Mario	KRSTEVIC Jasminka

09.06.1979 MIKLUS Edi KOREN Janka
 04.08.1979 PAVRETTO Natale PINTAR Silva

Civilna poroka:

12.04.1979 PRINČIČ Ivan DILENA Lucia

NOVA DRUŽINA V ŠTEVERJANU

Dogajalo se je, da je morala marsikatera mlada družina seliti iz domače števerjanske vasi in si poiskati delo v Gorici ali baje drugje še bolj daleč. V preteklem letu pa smo bili priča razveseljivem dogodku in sicer preselitvi mlade družine iz Gorice v Števerjan. Na Kresovniku, sta si Janez in Darja z otrokoma uredila nov dom. V upanju, da bosta v Števerjanu tudi ostala. To si jima upoščimo tudi mi in jima še želimo; da bi se med števerjanci dobro počutila.

n.k.

ŠTEVERJANSKI ZBOR NA TRŽAŠKEM.

Na dan sv. Treh kraljev je naš pevovodja Herman Srebernič popeljal domači pevski zbor na kratko gostovanje v Nabrežino. Tam imajo namreč navado, da tega dne priredijo domačo božičnico.

K uspehu letošnje je torej bistveno pripomogel števerjanski zbor, ki je zapel vrsto božičnih pesmi.

Po končani prireditvi se je dirigentu in cerkvenim pevcem zahvalil župnik iz Nabrežine Bogomil Breclj.

Seveda je bil nato zbor nato povabljen na kratko družabno srečanje s ostalimi pevci, ki so sodelovali pri koncertu in se tako v prijazni družbi razširila spoznanja.

ZASTONJ ČAKAJO ŠTEVERJANSKI OTROCI .

Prav noče k nam. Kazalo je, da bo padal. Kazalo je, da nas bo zasul. Nekaj noči je letal, kot bi bili v hribih. Pa je takoj splahnel.

Če ga, še tistega malo, kar ga je padlo, ni sonce takoj stopilo, ga je pa dež požrl.

Tako otroci zastonj pripravljajo sanke in smuči.

Tako zastonj kupujemo avtomobilske verige.

Pa ni,

Namreč, snegal

FRANCO TERPINU V SPOMIN

V ponedeljek 24. decembra, dan pred božičem, smo v Števerjanu pokopali domačina Franca Terpin. Samo nekaj tednov prej je odšla v večnost njegova žena Milka. Pogreba se je udeležilo veliko število domačinov in prijateljev. S težkim srcem smo se poslovili od človeka, ki nam je bil sosed in prijatelj v pravem pomenu besede. Poznali smo ga kot trgovca, ker je do predkratkim imel trgovino jestvin na Bukovju. Zelo dobro se ga spominjajo tisti, katerim je v težkih časih pomagal, da so lahko dobili 2 na upanje hrano in tako preživljali svoje otroke.

Čeprav ni Franco obiskoval višjih šol, je bil izredno kulturn in razgledan človek; to pa si je pridobil s prebiranjem knjig, revij in časopisov. Vsakdo, ki je z njim govoril je bil prepričan, da ima opraviti s človekom, ki ve, kaj hoče. Zato je znal vedno pravično nasvetovati.

Pokojnik je bil zvest tudi našim kulturnim prireditvam, saj ni nikoli odnehal. Poleg moralne opore je Franc rad pomagal tudi finančno našim kulturnim in verskim skupinam. Z njegovo smrtjo smo izgubili prijatelja, katerega sledu ne bo mogel nihče zabrisati.

Pokojni Franco bi 2. aprila dopolnil 75. leto. Zadnjih par let je živel v Gorici, kjer je v miru užival zasluženi pokoj. Vsi smo mu želeli, da bi ga užival med nami še mnogo let. Usoda pa je hotela drugače in tako je Franco po kratki bolezni umrl v goriški bolnišnici v soboto 22. decembra. Pogrebni obred so opravili domači župnik g. A. Prinčič, g. F. Močnik in K. Humar. Na pokopališču pa je v imenu SSk poslovil H. Koršič. Med našo in na pokopališču mu je pel domači pevski zbor.

Za vsa dobra dela naj mu bo Bog večni plačnik, on pa naj v miru počiva v domači briški zemlji.

Člani društva "Sedej" izrekajo globoko sočualjé vsem sorodnikom, posebno pa sinovom in njihovim družinam.

kos

DELOVANJE MLADINSKEGA ZBORA

Prav je, da se od časa do časa seznanimo tudi z delovanjem našega mladinskega zbora. Tisti, ki ste blizu mladinskemu zboru, lahko potrdite, da je v letošnji sezoni kar dobro prijel za vajeti in lepo zaoral.

Kot smo poročali že v našem listu, je mladinski zbor nastopil 8. decembra lani na reviji "Mala cecilijanka" v Gorici, 14. dec. v domu "A. Gregorčič" v Štandrežu ob praznovanju 25. obletnice tamkajšnjega mlad. zbora. Nadalje je sodeloval pri dveh božičnicah in sicer 23. dec. v Števerjanu v Sedejevem domu in 30. dec. v goriški stolnici. Zbor je na vseh teh nastopih lepo zapel. Zato je treba pohvaliti male pevce, posebno tiste, ki redno hodijo vsako soboto k pevskim vajam.

Po teh nastopih pa je pri zboru opaziti rahlo krizo. Otroci ne prihajajo redno na pevske vaje. Število prisotnih čestokrat niha od 15 do 20; skupina pa bi morala šteti okrog 40 elementov.

Večkrat se sprašujem, kaj je vzrok temu. Ali so me če starši nekoliko brezbrilni ali pa se otrokom ne da v skupnost, ne da se jim sodelovati, žrtvovati urico za skupni uspeh.

Kljub temu se zbor trenutno pripravlja za sodelovanje pri sveti
maši z novimi in lepimi skladbami. Poleg tega vodi tudi posvetne posmi.

V upanju, da bi naš mladinski zbor dobro nadaljeval in žel še v bodočnosti novih uspehov, vabim vse tiste, ki jim je pri srečanju obstoj te skupine, da nam pripomorejo s sodelovanjem. Pevske vaje so kot običajno vsako soboto od 15. do 16. ure v spodnji dvorani Sedejevega doma.

V kratkem bo društvo "Sedej" priredilo v Sedejevem domu zakusko za ~~male~~ peyco, na katero so vabljeni tudi starši. Točen datum bo naknadno javljen.

1. **STANDARD** 2. **STANDARD** 3. **STANDARD** 4. **STANDARD** 5. **STANDARD** 6. **STANDARD** 7. **STANDARD** 8. **STANDARD** 9. **STANDARD** 10. **STANDARD** 11. **STANDARD** 12. **STANDARD** 13. **STANDARD** 14. **STANDARD** 15. **STANDARD** 16. **STANDARD** 17. **STANDARD** 18. **STANDARD** 19. **STANDARD** 20. **STANDARD** 21. **STANDARD** 22. **STANDARD** 23. **STANDARD** 24. **STANDARD** 25. **STANDARD** 26. **STANDARD** 27. **STANDARD** 28. **STANDARD** 29. **STANDARD** 30. **STANDARD** 31. **STANDARD** 32. **STANDARD** 33. **STANDARD** 34. **STANDARD** 35. **STANDARD** 36. **STANDARD** 37. **STANDARD** 38. **STANDARD** 39. **STANDARD** 40. **STANDARD** 41. **STANDARD** 42. **STANDARD** 43. **STANDARD** 44. **STANDARD** 45. **STANDARD** 46. **STANDARD** 47. **STANDARD** 48. **STANDARD** 49. **STANDARD** 50. **STANDARD** 51. **STANDARD** 52. **STANDARD** 53. **STANDARD** 54. **STANDARD** 55. **STANDARD** 56. **STANDARD** 57. **STANDARD** 58. **STANDARD** 59. **STANDARD** 60. **STANDARD** 61. **STANDARD** 62. **STANDARD** 63. **STANDARD** 64. **STANDARD** 65. **STANDARD** 66. **STANDARD** 67. **STANDARD** 68. **STANDARD** 69. **STANDARD** 70. **STANDARD** 71. **STANDARD** 72. **STANDARD** 73. **STANDARD** 74. **STANDARD** 75. **STANDARD** 76. **STANDARD** 77. **STANDARD** 78. **STANDARD** 79. **STANDARD** 80. **STANDARD** 81. **STANDARD** 82. **STANDARD** 83. **STANDARD** 84. **STANDARD** 85. **STANDARD** 86. **STANDARD** 87. **STANDARD** 88. **STANDARD** 89. **STANDARD** 90. **STANDARD** 91. **STANDARD** 92. **STANDARD** 93. **STANDARD** 94. **STANDARD** 95. **STANDARD** 96. **STANDARD** 97. **STANDARD** 98. **STANDARD** 99. **STANDARD** 100. **STANDARD**

S I L E S T R O V A N J E

Stara navada je, da veselo preživimo zadnji dan leta in pričakamo novo v družbi prijateljev. V ta namen organizira števerjanska mladina že vrsto let Silvestrovanje v Sedejeven domu v Števerjanu. Letos so jim ~~j~~^h pridružila pri organizaciji tudi Mladinska sekcija SSK in Gorice. Ze cel teden prej je bilo v Števerjanu vse živo, ker so mladi pripravljali dvorano in jo primerno okrasili. Silvestrovanje se je pričelo ob 9^h. Počasi se je dvorana začela polniti. Med prisotnimi ni bilo samo veliko Števerjancev in Goričanov, opaziti je bilo tudi mnogo tržačanov in drugih nepoznanih ljudi, ki jih privabila naša vesela družba. Ob prijetni glasbi je čas hitro mineval. Ko je diskodjockey naznanil začetek novega leta so zamaški šampanjca začeli leteti v zrak. Zaželeli smo si vse dobro in ob zvokih dunajskega valčka smo vsi veselo zapledali.

DAM . KOM .

DELOVANJE ANSAMBLA "LOJZE HLEDE" V PRETEKLEM LETU

=====

Leto 1979, ki se je ravnokar končalo, se je pri ansamblu "Lojze Hlede" iz Števerjana pričelo v znamenju velikih priprav na važen nastop — gostovanje po Z.D.A. o katerem smo že obširno poročali v tem časopisu. Naj povemo, da je gostovanje v Ameriki trajalo od 18 aprila do 3 maja.

Tudi po tej uspešni turneji po Z.D.A., kjer je ansambel žel veliko uspehov in naudušil številne ameriške Slovence, niso člani spali na zmagah, ampak smo z naudušenjem nadaljevali z našim poslanstvom.

Tako smo) že v mesecu maju imeli nastop v Katoliškem domu v Gorici ob priliki srečanja manjšinskih strank v organizaciji Slovenske skupnosti. Teden dni kasneje je ansambel pod vodstvom požrtvovalnega vodje Lojzeta Hledeta imel celovečerni koncert v Mačkovljah pri Trstu. Po koncertu pa smo še igrali mladim in starim za ples in zabavo. Pa ne da bi mislili, dragi bralci, da igra ansambel samo mladim in starem. O ne! Prav radi smo se odzvali vabilu, šolskih sester ki vodijo števerjanski otroški vrtec in tako smo prav radi zaigrali nekaj melodij mladim poslušalcem. Prav radi so nas poslušali.

V mesecu juniju, lahko beležimo dva nastopa. Prvi na povabilo motodruštva "Pino Medeot" v Moši ob njihovem prazniku, drugega pa na slovenski domači kulturni prireditvi društva iz Škednja pri Trstu.

Mesec julij je ves posvečen organizaciji devetega festivala domače glasbe skupno z domačim društvom "F.B.Sedej". Tudi o tem je Vestnik obširno že poročal.

No, in potem kulturnem garanju so bile za vse člane in njihove družine na vrsti potrebne poletne počitnice.

A že septembra smo spet prijeli za naše inštrumente in nategnili glasilke naših grl ter tako igrali in prepevali kar dva večera v Dolini pri Trstu na "Našem prazniku" v organizaciji Slovenske skupnosti. Nato je teden dni kasneje ansambel igral na nedeljskem večeru praznika solate na Kolonkovcu pri Trstu. Dalje je ansambel v septembru igral v domu "Andrej Budal" v Štandrežu slovenskim obrtnikom na istoimenskem srečanju.

Oktober je mesec trgatve in vina. Znani kletar in prekupčevalec vina Sclaris iz Šlovrenca nas je povabil na majhen domač praznik, kjer seveda, ni manjkalo zlate kapljice.

Toda Lojze in njegovi fantje niso bili le gostje na prireditvah. Tudi sami so marsikoga pogostili.

Konec julija nas je obiskala v Števerjanu družina Kavčič, ki živi v Klevelandu v Z.D.A. in je prišla na obisk v domovino. Pri tej družini sta na turneji po Ameriki bila celi teden gosta dva člana ansambla in sicer: Joško Mužič in Robi Beretta.

V Števerjanu smo jim tako člani ansambla "Hlede" vrnili gostoljubje in priredili pri Mužičevih lep domač praznik, ki bi se mu po ameriško reklo kar "party". Kavčičeva družina je bila večera zelo presenečena in vesela.

V septembru smo imeli drugega gosta, tokrat iz New Yurka, kjer smo tudi nastopali in sicer Carija. Tudi z njim smo obujali spomine na lepe dni v New Yorku in preživeli skupno lep večer.

In na zadnje nas je prve dni novembra presenetil obisk naše prijateljice Jimmy Bryan, ki je na naši turneji v Ameriki veliko pomagala in sodelovala, tako da smo se tam prav lepo imeli. Ob priliki njenega obiska v "starem kraju" smo ji bili nekaj dni za vožnjo ter ji razkazali zanimivosti naših krajev. Zadnji večer pa smo priredili pri Lojzetu prijeten večer na katerem smo ob obloženih mizah in s pomočjo diaporativ, ki jih je Niko posnel v Severni Ameriki, obujali lepe spomine in občutke. Jimmy Bryan je bila gostoljubja zelo vesela in presenečena, ko smo ji v spomin podarili plaketo pa si ni mogla od ganjenosti zadržati solz.

Še dva pomembna dogodka, ki nista sicer povezana z delovanjem, a sta zelo važna za člane ansambla "Lojze Hlede", posebno še za kitarista Brunota Hlede in trombonista Nika Kijanjšček. Ta dva člana sta namreč sprenljala pred oltar svoji zaročenki in tako stopila v nov zakonski stan. Vsi ostali člani jim seveda želimo obilo sreče v nadaljnjem skupnem življenju, ženam pa še posebej obilo potrpljenja in razumevanja. V zimskih mesecih ansambel ne spi. Nekaj se "kuha v loncu". Člani redno vadijo in se pripravljajo na snemanje velike plošče in kasete, ki bi morala biti v prodaji enkrat spomladi.

Naj bo za sedaj to dovolj. Že sedaj se ljubiteljem domače glasbe in ansambla "Lojze Hlede" priporočamo za nakup te plošče, vsen članon, pa želimo obilo nadaljnjih uspehov.

ZS. NK.

Za Vestnik so darovali:

KNEZ Fabio, Gab. Konec, L. 3.000--
N.N. Gorica, L. 5.000--
PODVERSIC Jadran, Gorica, L. 5.000--
druž. BUCINEL, Jazbine, L. 2.500--

Vsem iskrena hvala.

NOVOLETNA TOMBOLA

Kljub lepemu vremenu se je k novoletni tomboli zbralo precej ljudi, kot je bilo predvidenih, tako da so zmanjkale celo karte-
le. K sreči smo poskrbeli, da so karte-
le vsi dobili. Med takimi, ki so zadnji pokupili, je bil Mirko Mužina, ki je dobil prvo tom-
bolo: par škornjev za smuči, paneton in tri botiljke vina. Drugo
tombolo je dobila Jerica Koren iz Gorice in sicer kuhalnice, s ka-
terimi si bo pomagala pri kuhanju. Zraven pa še paneton in 3 ste-
klenice vina. Tretja tombola pa je šla na Bukovje k Terčičevi
družini. Dobili so slaščice in liker.

Bilo pa je še nekaj dobitnikov cinkvin in tombol, ki so dobili
po škatlo piškotov, fig, čokolatinov, likerjev in steklenic vina.

Pred tombolo pa so števerjanski mladinci uprizorili enodejanko
"JANČE", ki je nekoliko pripomogla k veselemu vzdušju. Čist izku-
piček bo šel za begunce v Kambodži.

Po igrici pa je bilo na vrsti nagrajevanje natečaja MOJE JASLI-
CE. Prvo nagrado je dobil Mihael Corsi s Sovence; jaslice so bile
zelo enostavne. Pastirčki so bili veliki kakih 20 cm in so bili
narejeni iz mavca. Bili so smiselno postavljeni. Imeli so črede o-
vac; tu in tam so se pojavile tudi kamele in sloni. Pokrajina je
bila tipična - Vzhodna dežela. Naj povemo, da so nekateri pa-
stirčki stari čez 30 let.

Drugo nagrado je dobil Robert Lango. Njegove jaslice so bile
razprostrte in pisane, napolnjene s pastirčki in živalmi vseh
vrst. Olepšavale so jih električne lučke, postavljene med pastir-
čke. Sv. družina je bila postavljena v skalnati votlini. Od de-
leč pa so že prihajali sv. trije kralji.

Tretjo nagrado je dobil Matjaž Terčič. Svoje jaslice je posta-
vil v gričevnato okolje. Naredil ga je s čujami. Vanje je nape-
ljal tudi lučice. Pastirčki, ki jih ni bilo veliko, so bili so-
razmerno in smiselno postavljeni.

IZ ŽUPNIJSKEGA SVETA

JUŽINA ZA PEVCE

Navada je bila, da so pevci imeli vsako leto južino. S tem je bil poplačan ves trud, ki so ga med letom vložili v pevske vaje in v cerkveno petje. Za pevce pa se je enkrat letno pobiral v cerkvi ofer. Prejšnja leta si je skrb za organizacijo te južne prevzel župnik sam ali organist. Ker pa imamo v Števerjanu Župnijski svet, deluje odbor, ki skrbi za cerkveno bogoslužje in seveda tudi za cerkveni pevski zbor. Zato si je ta odbor prevzel nalogo, da bo pripravil vsem pevcem primerno južino. Vabila pa so bila razposlana tudi tistim, ki ne sodelujejo redno pri cerkvenem petju, temveč pomagajo pri kulturnih nastopih. Poslanih je bilo čez 60 vabil. Vabilu pa se je odzvalo kakih 25 pevcev. Bilo nas je dovolj, da smo pri sv. maši, ki jo je daroval g. Marjan Markežič, ubrano peli in sodelovali z branjem beril in odpevov. Po popoldanski maši smo naš praznik nadaljevali v dvorani Sedejevega doma v Števerjanu. Ob skrbno pripravljeni mizi z dobrotami in briškimi vincem so se razvezali jeziki in odprla so se grla in pesem je zazvenela. Večer smo preživeli v veselju, smehu in petju.

Za uspelo južino naj gre zahvala g. Marjanu Markežiču, g. Antonu Prinčiču s. Andrejki, g. Sonji Maraž, Župnijskemu Svetu in vsem, ki so pripomogli, da je praznik lepo uspel.

A11

Zvedeli smo, da Zamejski instrumentalni kvintet je zopet na nogah in pridno vadi za prihodnjo sezono. Vadi predvsem narodno-zabavno glasbo, vešče pa je tudi moderne. V kratkem jih bomo lahko slišali, kaj so nam pripravili. Fantom pa želimo čim več dobre volje in uspeha na delu.

STRPNOST (TOLLERANZA)

Pojem o strpnosti, ki smo ga imeli v začetku, je bil omejen na to, da so se posamezniki, verske in politične skupnosti, države, vlade vzdržali, da niso preganjali tistih, ki so izpovedovali določene Principe. Pozneje, z vzdevkom "strpnost", smo pokazali na fizično in psihično sposobnost za strpnost ali nagnjenje k spoštovanju mišljenja bližnjega, ki ga odkrito izpoveduje, četudi je v nasprotju z našim.

Sčasoma smo imeli vedno bolj razširjen pojem o strpnosti, ki je na koncu imel lastne templje v vseh mestih, v katerih so vestalke reda lahko darovale poganske in antične obrede v skromni senci zaprtih polken.

Toda leta 1958 jih je neki italijanski državni zakon preprečil zaradi etičnih socialnih vzrokov velike pomembnosti. Strpnosti je ta zakon nasprotoval in od tistega trenutka je gojila resne namene za maščevanje in povračilo (revanso), ki ju je, toda z neusmiljeno odločitvijo, tudi začela kazati. Od takrat so vestalke, izgnane iz templjev, začele kazati svojo prisotnost po trgih, na cestnih vogalih, v javnih vrtovih, v javnih prostorih. V toplejših pomladanskih in jesenskih večerih in v vročih poletnih se polastijo čudovitih drevoredov Italije. Če je oster mraz, brani pred mrazom ogenj pod mostovi najbolj revne in manj prebriscane in jim pomaga pri naklonjenosti obredov.

Postopoma, dan za dnem, je strpnost, žejna revanse, prodrla do oblasti in si zagotovila predvsem naklonjenost postave. Osvojila si je šole, univerze, javne urade, sodišča, bolnišnice, ekonomije.

Ljudje smo prenašali vsako obliko potrate in ne ve se, komu so bile namenjene pridige o austeritety in kaj naj pomagajo obveznosti in ukori, da bi ustavili inflacijo in stroške. Trpeli smo, da bi se dejavnost javnih in skritih sovražnikov naše Države nemoteno razvijala. Prenašali smo tepistične tolpe, ki so spravile v nered mesta tako, da so povzročile okolje nasilja in strahu. Strpnost je prišla tudi na sodišča, kjer je bilo brigatistom dovoljeno, da so žalili in zasmehovali sodišče, grozili sodnikom

in sodstvu.

Strpnost je osvojila zapore s tem, da je prinesla vrsto osvečujočih novotarij: mi plačujemo hrano in oni imajo pravico jo nadzorovati in reklamizirati, plačujemo zdravstveno asistenco, ki jo dobivajo ne od navadnega zdravnika, temveč izberejo "zaupljivega". Plačujemo civilne obleke in ne več diviz: zelo koristna stvar za pobeg. Strpnost je potem uvedla polsvobodo in dopuste, ki dopuščajo tatovom, roparjem in zločincem, da so stalno v treningu v njihovih specializacijah.

S plištastim korakom se je vtihotapila v javno administracijo: rimske katedrale, kot je slišati, imajo toliko priporočenih uradnikov, ki so tako navezani na delo, tako nagnjeni k delu, da ne morejo utopiti svojega veselja do dela samo na tistem delavnem mestu in si zato priskrbijo drugega.

Vdrla je v tovarne in si dovolila delati in tudi ne delati, pljuvati v obraz direktorjem, jih prebrcati ali jih ohromiti s strelom iz samokresa.

Prestopila je vrata Univerz in šol, kjer so principi svobode, ki so jih hote slabo razumeli, bičali ustavne cilje in jih spravljali s tira.

Žrtve degradacije šol, ki jih zvablja v veseljačenje, katero jih drži daleč od strogosti discipline, ki je potrebna za oblikovanje in ki se kaže vedno bolj potrebna za vključitev v delo, so mladi. Slednji se z lahkoto vdajajo političnim idejam in ideološki strumentalizaciji in postanejo ubogljiva sredstva diaboličnih prevratniških načrtov.

Da ne govorimo o pravilnosti in poštenosti, kjer je strpnost vpeljala toliko tistih sporazumov, da bi lahko tihotapili vedenja, ki so v nasprotju z izrazi zvitost, sposobnost, razumnost.

Tudi čudovitemu in romantičnemu cvetu devištva je bila napovedana črepinska sodba: če bo šlo tako naprej, nam bo ostal spomin samo na etiketah na ovčji volni in na olivnem olju.

Včasih kdo protestira, reagira, poudarja, da ne gre več za humanizacijo kazni, marveč v prid hudodelstvu, v prid ka-

zni za poštenost; tu ne gre več za šolo, ampak za javno hišo; ni govora več o naklonjenosti delavcu in o zaščiti interesov, temveč o dopuščanju nasilnežem, da sabotirajo možnosti za delo nezaposlenim in kompromitirajo interese zaposlenih.

Tako plitva analiza očitvidno ne upošteva, da revansa strpnosti po napadu, ki ga je utrpela z zaprtjem svojih hiš, je taka, da teži k spremembi Države v veliko javno hišo.

NINO

~~~~~

BOŽIČNICA

V soboto, 22. decembra '79 je bila v Sedejevem domu OTROŠKA BOŽIČNICA. Naši malčki iz vrteca, ki jih je vodila s. Andreja, so nam predstavili prizorček "Božična noč med Betlehenskimi pastirčki". Med pogovorom med pastirčki ob ognju, med angelskim rajanjem in med rajsko glasbo se je rodila skrivnost božične noči. Na odru se je prikazala sveta Družina in sicer živa in v miniaturni.

Nato je sledil prizorček z naslovom "Božično darilo", ki so ga uprizorili števerjanski otroci.: kako lepo se je spomniti o božičnem času tudi na uboge in zapuščene.

Otroško božičnico je zaključil mladinski zbor pod vodstvom Anke Černic. Kar sedè in ob spremljavi kitare so ubrano in spontano prepevali božične pesmi tako, da se je prireditev končala v kar najlepšem vzdušju.

V soboto, 5. januarja pa so osnovnošolski otroci pod vodstvom g. Ade Gabrovec zaključili božično praznovanje z božičnim prizorčkom s pastirčki in sv. Družino.

ooooo

NAUK O LEPOTI

Če dekle hoče biti in ostati lepo, mora stati vsak dan 5 minut pred ogledalom, 10 minut pred svojo dušo in 15 minut pred lastno vestjo.

SEGRETERIA DI STATO

DAL VATICANO

26 Luglio 1979

Reverendo Signore,

In occasione dell'Udienza generale del 20 Giugno u.s., i pellegrini sloveni di Gorizia, per il Suo cortese tramite, hanno voluto presentare al Sommo Pontefice il rispettoso omaggio di un tipico prodotto locale, quale segno di filiale devozione.

Il Santo Padre Lo prega di ringraziare di cuore gli offerenti e il loro parroco Mons. Franc Močnik per l'attestato di ossequio e per i sentimenti che l'hanno suggerito, mentre, in cambio, auspica copiosi favori celesti di letizia e di prosperità cristiana e rinnova la propiziatrice Benedizione Apostolica.

Grato per la gentilezza compiuta, Sua Santità volentieri imparte anche a Lei la paterna Benedizione.

Con sensi di religioso stima mi professo

Dev.mo nel Signore

Carlo Maria Martini
Sost.

Objavljamo pismo, ki ga je prejela gospa Felička HUMAR iz Valerišča, potom msgr. Močnika iz Gorice.

PETDESETLETNIKI V ŠTEVERJANU

Pred kratkim (29.12.1979) so v Števerjanu praznovali petdesetletniki (leto 1929) pol stoletja življenja. Potem ko so položili rože na grobove treh njihovih pokojnih sovrstnikov, ki so bili Pittoli Riccardo, Terpin Jožef in Pušnar Orlando, so imeli mašo, ki jo je daroval domači župnik Anton Prinčič. Bili so gostje grofa Micheleja Formentinija, ki je tudi sam petdesetletnik; obiskali so na novo zgrajen muzej vina in tam pokusili vina iz letnika 1979.

Dan se je zaključil ob običajnem fotografiranju in obilni slavnostni gostiji, ki je potekala v veselju.

Prisotni so bili: Planišček Savina, Gravnar Marija Tereza, Skorjanc Marta, Buzzinelli Palmira, Corsi Francesca, Podveršič Anica, Mizerit Stanislava, Knez Angela, Formentini Michele, Hlede Marko, Gravnar Federico, Gabrovec Lojze, Lango Silvester in Humar Marčelo.

Članek prispeval

odv. Formentini Michele

""""""""""

ŽUPNIJSKI SVET - ŠTEVERJAN

V sredo 16.1.1980 je bila v Sedejevem domu seja Župnijskega sveta, pri kateri so bili prisotni vsi svetovalci; prisostvovali so še g. Marjan Komjanc, Herman Srebernič, David Pinjar in Ivan Mužič, kot predstavniki zbora "Sedej".

Prva točka je bila o pastoralnem obisku nadškopa Petra Colina v števerjanski župniji in ki je predviden za prihodnjo jesen. Druga točka seje: ustanovitev in delovanje Gospodarskega odbora, ki bi skrbel za farno imovino; nujna in potrebna so dela v zvoniku, kjer so vsi tramovi gnili. Problem so tudi zvonovi, ki so potrebni popravila. Gospodarski odbor bo skrbel tudi za popravilo župnišča in za zasilno stanovanje župnika, ki naj bi bilo v gornjih prostorih Župnijskega doma.

Stroški za popravilo župnišča znašajo 50.000.000.= lir, za zasilno stanovanje okrog 15.000.000 lir. Denarja ni od nikoder. Zato bi bilo pametno, če bi vsak faran prispeval letno vsoto v odstotkih lastnih dohodkov. Farna imovina je last vseh župljanov.

Med sejo so predstavniki Jazbin predstavili proračun novega oltarja na Jazbinah; nabrali pa so že 5.000.000 lir.

Pereč problem pa je še vedno cerkveni pevski zbor, ki naj bi bil samo cerkveni ali prosvetno-društveni. Zbor naj si za to izvoli iz svoje srede odbor, ki bo skrbel za zborovska vprašanja.

Seje je bilo konec šele okrog polnoči, debate in jezikovanja s strani nekaterih pa čez polnoč!!!

Al1

oooooooooooooooooooo

Srečanja

Župnijski svet še vedno redno organizira verska srečanja za osnovnošolce, srednješolce, birmance, mladino in starše.

Srečanje za osnovnošolce, srednješolce in birmance so vsako prvo soboto v mesecu ob 16.00 oziroma ob 16.30. Vodi ga Trezika Srebernič, s. Andrejka in Marjan Markežič.

Srečanje za mladino od 16. leta dalje je vsak prvi ponedeljek v mesecu ob 20.30 v Sedejevem domu. Vodi ga g. Joško Benedetič.

Za starše in predzakonce bo prvo srečanje v petek 1. februarja ob 20.15 in se bo nadaljevalo vsak prvi petek v mesecu. Vodi ga bo g. Dolfo Šavel, župnik v Kojskem.

Starše prosimo, da bi bili bolj dovzetni in naj bi otroke redno pošiljali k srečanjem.

Hčerina krivda

Mati je imela hčer. Tinka so ji rekli. Ko so prišla leta, je šla od doma tisoč in se več ne vrnejo. Ona se je pa vrnila, a drugačna. V nesrečni uri je stopil v tujini pred njo vrag in ji hinavsko šepetal: "Glej, vse to ti dam, samo predme padi in me moli! Pa se je domislila vruga, ki vse obeta, dati pa ne misli ničesar. Spomnila se je in ga pahnila od sebe: "Nikoli! Odstopi! — Pri spominu drage mame: nikoli!" — A spet je prišel, ob hudi uri je prišel zvodnik. Odmamljal jo je s skadkimi besedami, v srcu pa ji je zaplodil prvi kal dvoma: "Morebiti pa vendarle govori resnico". Pa se ni domislila tisti večer, kako je prišel v tihi noči. Satan in zasejal ljuljko med pšenico. In ljuljka je pomagala kali in je rasla... Bohotna ljuljka je prerasla tudi njene misli, izmučene od dvomov in vednega boja... "Saj mi hoče res dobro. Ljubi me, poroči me — on gospod, mene si = romašno dekle..."

In prišel je spet ob najnesrečnejši uri in ona mu je verjela. Šla je za njim in se mu vdala vsa, da jo osreči s tisto mamečo neskončno srečo, o kateri ji je tako čudovito govoril...

Padla je, kot angeli iz višav in se streznila... Sreče ni bilo v enem trenutku, vse izgubljeno, res — vse to krasno mlado življenje.

Osramočena se sedaj vrača — k materi.

Sinova vrnitev

Sinu je bilo ime Avguštin, materi Monika. Šel je od nje v svet, izgubil vero, zapravljal čast in se ji popolnoma odtujil. Mati pa je 18 let jokala in zanj molila. Za njim je šla iz Kartagine, iskala ga je v Rimu in Milanu ter slednjič po dolгих letih našla. Vrnil se je k Bogu, padel je na kolena pred Marijo, večno Materjo — in tam ob morju je mati spet našla izgubljenega sina, prerojenega, srečnega.

"Umrla je moja mati, . Sam sem ji zatisnil oči . Neznanska boleost se mi je razlila v srce, jokal sem v solzah. Le z največjo silo sem jih zadrževal in ta boj je bil najtežji. Umrla je, pa njena smrt ni bila nesrečna in ona ni popolnoma umrla. V največjo tolažbo mi je da se mi je v zadnji bolezni lepo zahvalila za mojo uslužnost in me celo imenovala svojega dobrega sina! Toda ti moj Stvarnik veš, da ji ne bom nikdar povrnil molitve, ki jo je molila zame.

Naj torej počiva v miru, pri možu, ki mu je potrpežljivo služila in ga s tem pridobila. — Tebe pa moj Gospod in Bog prosim, daj vsem kateri bodo te vrstice brali, to pobožno misel, da se spomnijo pred oltarjem tvoje služabnice Monike in Patricija, ki je bil njen soprog. Tako bo njena zadnja prošnja po skupni molitvi dobila večjo moč in bo prej uslišana kot samo po mejih slabih priprošnjah."

Tako piše sin, ki je mašal mater, o materi ki je mašala oba skupaj pa Boga. Avguštin je umrl l. 429 po Kr. kot škof v Afriki. Naj bo v zgled vsem onim sinovom, ki so izgubili matere svoje in jih iščejo, naj bo v tolažbo vsem materam, katerih otroci blodijo v temnih poteh.

O Č E

Navadno govore, rišejo in pišejo le o materini ljubezni; le redko kdaj zaletiš v umetnosti na sliko, ki bi izražala očetovo ljubezen. Zakaj? Jediti morebiti očetova ljubezen do otrok manjša kot materina?

Poglejmo oba roditelja ob novorojenčevi zibi. Obema žari v obrazu veselje in vendar se smehlja materi iz zibke ljubljene, očetu pa gleda v obraz dolžnost. Mati ne more svoje ljubezni prikrivati: boža otroka, poljubljuje ga, smehlja se mu in se igra z njim polna veselja in vidne ljubezni. Oče stoji ob zibki. Tudi njemu se srce raduje — a to veselje ostane v srcu; resnost in umerjenost mu brani na obraz. dočim mati drhti ob ljubezni, pretresa očeta ob otrokovem rojstvu do stojanstvo in odgovornost. Drobnost, speče dete kliče iz zibke njemu, očetu, neizprosni: moraš.

Zgodi se, da mati postane malovredna. Zakaj? Pozabila je na ljubezen. Dogaja se, da oče postane ničvreden. Pozabil je na dolžnost. Mati brez ljubezni je izrodek, oče brez dolžnosti je nesreča. Če je mati določena, da s toplim srcem pripravlja otroku paradiž, je oče izbran, da ta paradiž z močno roko straži in brani. Zato je zavest težke dolžnosti, ki se ob rojstvu otrokovem vzbudi očetu in ga spremlja v bojih življenja, istotoliko vredna kot slava ljubav matere. To težko, obenem pa dostojanstveno zavest očetovstva je izrazito opisal nemški pesnik.

=====

ZUNANJEPOLITIČNI KOMENTAR.

Zopet se je svet zgrzil nad možnim bližnjim prebliskom. Velikanski ruski vojaški stroj se je zavalil nad revno azijsko afganistansko državo. Ves svet se sicer nad tem zgraža. Narod pa mora trpeti po nepotrebnem pod krivično peto brezobzirnosti vojaške pohote. Zgodovina se ponavlja. Močnejši imajo vedno prav. Tudi sedaj trdijo Rusi, da so šli afganistancem na pomoč. Kakšna je ta pomoč si lahko vsakdo predstavlja.

Brez dvojga pomeni to izrazito poslabšanje mednarodne napetosti in bo prineslo človeštvu hude posledice. Še se ni popolnoma poglelo gorje, ki ga je povzročila ameriška intervencija v Vietnamu, v Kambodži se še ni stekla vsa prelita kri okrutnega Polpotovega režima in sedanje brezobzirne agrisije s strani Vietnamcev, že imamo tu na dlani nova žarišča in nove vojne, ki so zaradi neprimerno učinkovitih orožij pravi uničevalni pohodi.

Jasno je, da so tu pohodili vsa mednarodna dogovarjanja, da je bilo onečaščeno vsaka mednarodna sodelovanje ali takozvane listine, ki so jih države podpisale tako slovesno v Helsinkih in še kje drugje.

Ves svet je za ta nevaren in neutemeljen korak Rusijo obsodil, zgleda pa, da so oblastniki slepi, kakor so bili vsi, ki so vžgali svetovne vojne.

Upati je le, da se bo vendarle svet prebudil pred tolikšnim trpljenjem mnogih narodov, ki si končno ne želijo nič drugega, kakor mirno živeti v okviru svojih meja.

OBČINSKA SEJA .

V petek 21. decembra se je bral na zadnji seji v letu 1979 števerjanski občinski svet in sprejel vrsto potrebnih sklepov. Seji je predsedoval župan Stanislav Klanjšček.

Poleg odobritve nekaterih sklepov občinskega odbora (giunte) je verjetno bil najvažnejši sklep ta, da so zaprosili deželo za nadaljnih 400 milijonov lir za ureditev vodovoda,

Ob kovu seje je župan voščil tako svetovalcem, kakor vsem občanom vso srečo v letu 1980.

FESTIVAL DOMAČE GLASBE - ŠTEVERJAN

S.K.P.D.   »FRANČIŠEK B. SEDEJ«
CIRCOLO
ANSAMBEL   »L. HLEDE«
COMPLESSO
Števerjan - S. Floriano (Gorizia - Italy)
Trg Svobode, 6 - Tel. 30.000

Prot. 3699

34070 Števerjan. 21. januarja 1980

Okr.št. 240

PREDMET: RAZPIS IO. ZAMEJSKEGA FESTIVALA
DOMAČE GLASBE.

- = ANSAMBLOM NARODNO ZABAVNE
GLASBE
SLOVENIJE = KOROŠKE
IN ZAMEJSTVU
- = ČASOPISNIM UREDNIŠTVOM
- = RADIJSKIM POSTAJAM

S.K.P.D. "F.B.SEDEJ" in ANSAMBEL "L. HLEDE"

r a z p i s u j e t a

IO. Zamejski festival domače zabavne glasbe, ki bo v Števerjanu
5. in 6. Julija 1980.

Za ansamble veljajo naslednji pogoji:

- 1) Na festival se lahko prijavijo vsi slovenski zabavni ansambli.
- 2) Organizator si prevzame stroške za kosilo, večerjo in preno-
čišče nastopajočih.
- 3) Komisiji, ki ju bodo sestavljali strokovnjaki in predstavniki
občinstva bosta podelili naslednje nagrade:
  - 1) Nagrada za najboljšo melodijo   L. 150.000= ter trofej
ansambla "HLEDE"
  - 2) nagrada za najboljšo izvedbo   " 120.000=
  - 3) najboljši zamejski ansambel   " 100.000=
  - 4) nagrada za najboljšo besedilo   " 70.000=
  - 5) nagrada občinstva   " 70.000=
- 4) Komisija bosta tako sestavljeni:
  - a) komisija ocenjevanja besedil
  - b) komisija ocenjevanja glasbe
- 5) Skladbi, ki jih bodo izvajali ansambli, morajo biti izvirni
ter prvič predstavljene na festivalu v Števerjanu.

FESTIVAL DOMAČE GLASBE - ŠTEVERJANS.K.P.D.
CIRCOLO

»FRANČIŠEK B. SEDEJ«

ANSAMBEL
COMPLESSO

»L. HLEDE«

Števerjan - S. Floriano (Gorizia - Italy)

Trg Svobode, 6 - Tel. 30.000

Foto

34070 Števerjan. ....

= 2 =

- 6) Prijave se sprejemajo najkasneje in nepodaljšljivo do 19. aprila 1980, na sledeči naslov:

S.K.P.D. "F.B.SEDEJ" = ANS. "L. HLEDE"

Trg Svobode, 6

34070 ŠTEVERJAN = S.FLORIANO (Gorizia = Italy)

- 7) V prijavi morajo biti navedeni naslednji podatki:
ime, priimek, datum rojstva, sedanje bivališče vodja in članov ansambla.

V dvojezičnem vzorcu, ki se prilaga v treh izvodih, pa morajo biti navedeni naslednji podatki:

Ime priimek, kraj rojstva, datum rojstva, ter sedanje bivališče vodje in članov ansambla.

Podatki morajo biti točni in čitljivo napisani.

- 8) Ansambli so dolžni poslati:

- 1) notno gradivo v enem izvodu
- 2) tekst besedil v dveh izvodih
- 3) Izpopolnjeno priloženo tiskovino "prijava" v dveh izvodih
- 4) eno fotografijo ansambla
- 5) Dvojezično tiskovino pa v treh izvodih.

- 9) Ansambli so dolžni sporočiti organizatorju vsako spremembo v ansamblu (bivališče, sprememba članov v ansamblu i.t.d.).

- 10) Ansambli morajo dopustiti morebitno snemanje RAI-TV.

ZA S.K.P.D. "F.B.SEDEJ",
(Predsednik: Simon KOMJANC)

ZA ANSAMBEL "L. HLEDE"
(VODJA: Lojze HLEDE)

NEVEDNIM V OPOMIN

Tokrat mi ni bilo treba pohajkovati okrog, da bi opazil nekaj, kar ne gre. Ostal sem kar doma, to se pravi ne med štirimi stenami, pač pa med našimi ljudmi. Razmišljal sem nekoliko o današnji vzgoji naših otrok. Lahko mirno rečem, da smo z domačo vzgojo že na odprtem morju ali bolje, zelo, zelo daleč.

Ne bom le golo našteval, hočem biti sila konkreten. Modernemu človeku se bo zdelo to, kar bom tokrat obravnaval, odveč, nepotrebno, nesmiselno; obratno bo zgledalo to pri tistih, ki imajo še nekoliko srčne kulture in vzgoje.

Ljudje se ne znajo več pozdravljati. Med starejšimi si še izmenjamo kak pozdrav ali kaj podobnega, med mlajšimi in otroki pa sploh ne. Ko te srečajo ti-le na cesti, bulijo vate, pa jim sploh na misel ne pride, da bi odprli usta in črhnil besedo. Še odzdravijo ne, če jih ti pozdraviš.

To se pravi, da pozdravljati in odzdravljati sploh ne znajo in to zato, ker jih tega ni nihče naučil. Nihče ni tem otrokom razložil, da je olikano ali sploh lepo in prav, da vsakogar, zlasti še starejšo lepo pozdravijo. Če se staršem pritožiš, da njihovi otroci ne pozdravljajo, ti odgovorijo, da jih v šoli tega ne učijo; vzgojitelji so spet mnenja, da je pri taki vzgoji treba sodelovanja s starši.

Kje najti sedaj krivca? Doma ali v šoli? Po mojem mnenju, bi se že doma morali pozanimati starši (oče in mati) in posredovati otroku pravilno vzgojo, to pa zato, ker je žarišče vsega in posebej pa vzgoje še vedno domače okolje. V lepih starih časih so bili ljudje manj izobraženi, saj večina ljudi ni obiskovala obveznih šol. Kljub temu so bili naši kmečki ljudje lepše vzgojeni in imeli so več srčne kulture.

Sedaj pa vam vprašanje. Večina ljudi je kritizirala strogo "avstrijsko" vzgojo in bila mnenja, da je treba otrokom nuditi čim več dobrin, ki so bile njim prikrajšane. Otrok bi ne bil smel biti določčen ne opominov, ne svaril in ne ukorov; pač pa le pohval ali kakih nagrad.

Ali jih boste pohvalili in nagradili tudi takrat, ko vas bodo breali čez prag?

Stanovanec steklene palače

NATEČAJ NA TEMO "JESEN"

=====

V preteklem mesecu novembru je "Briški fotoklub" razpisal, natečaj za najlepšo diapozitivo na temo "Jesen". Ta natečaj, ki se je ga udeležilo lepo število amaterskih fotografov iz bližnje in daljne okolice je bila tudi prva akcija večja akcija novoustanovljenega "Briškega fotokluba".

Pred dnevi se je sestala komisija in ocenila prispevke, oz. diapozitive vseh udeležencev. Komisija je bila tako sestavljena: g. Milenko Pegan iz Nove Gorice, g. Andrej Kosič iz Gorice, g. Marino Cuzzit iz Koprivnega, g. Joško Prinčič iz Sovodenj ter g. Simon Komjanc iz Števerjana.

Delo komisije ni bilo lahko in enostavno, saj so morali pregledati nad 150 diapozitiv ter sestaviti vrednostno lestvico.

Tako je ta strokovna komisija porazdelila nagrade, ki jih je Briški fotoklub dal na razpolago:

Prvo nagrado pokal fotokluba in vizor za diapozitive je prejel Rinaldo Gorini iz Gorice; 2 nagrado, plaketo društva "Sedej" šaržer za diapozitive in eden diafilm, je prejel Bevilaqua Carlo iz Krmina; 3 nagrada, šaržer za diapozitive in dva diafilm pa je prejel Sergio Monai iz Gorice.

Četrto nagrado, predlog ocenjevalne komisije je dobil Ermano Comar iz Trsta za najlepšo zbirko treh diapozitiv. Peto nagrado, je prav tako na predlog komisije dobil Matej Terpin iz Števerjana kot najlepšo diapozitivo na temo "Jesen" v Brdih.

Komisija je naslednjim avtorjem diapozitiv podeli diplomo s pohvalo zaradi originalnih posnetkov. Avtorji le teh pa so:

Grion Roberto iz Koprivnega
Pavel Srebrnič iz Števerjana
Mario Marcolini iz Trsta.

Nagrajevanje in podelitev daril se je vršilo v ponedeljek 14. januarja v Sedejevem domu v Števerjanu ob prisotnosti številnih gledalcev.

Nagrajevanje samo pa je bilo združeno s kulturnim večerom na katerem so si lahko prisotni ogledali vse sodelujoče diapozitive na tem prvem natečaju v organizaciji "Briškega fotokluba" na temo "Jesen".